

Dosarul nr. 2ra-1549/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător E. Galușceac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători N. Budăi, I. Muruianu și V. Efros)

Î N C H E I E R E

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Iulia Sîrcu
Nina Vascan
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Termoelectrica“ S.A., acționând în interesele Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, împotriva lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar cu privire la încasarea datoriei de bază și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care apelul declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar a fost respins și hotărârea din 19 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La 24 ianuarie 2017, „Termoelectrica“ S.A., acționând în interesele Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, a depus o cerere de chemare în judecată (f.d. 4-6) împotriva lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar cu privire la încasarea, în mod solidar, a datoriei de bază în sumă de 3 967, 34 lei și compensarea cheltuielilor de plată a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

În motivarea acțiunii, „Termoelectrica“ S.A. a susținut că prin contractul nr. 6001 din 02 octombrie 2006 de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă, încheiat între „Termocom“ S.A. în procedura planului (în prezent, „Termoelectrica“ S.A.) și Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate, dar la data de 03 ianuarie 2017, a acumulat datorii în sumă de 32 508 290, 89 lei.

A invocat că Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău a prestat servicii de gospodărire comunală, și anume de alimentare cu energie termică a tuturor proprietarilor, chiriașilor și locatarilor ai încăperilor locuibile și nelocuibile din blocurile locative gestionate.

A menționat că în cazul neachitării serviciilor de alimentare cu energie termică, Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău are dreptul, și chiar obligația de a acționa consumatorii în judecată, pentru a-și stinge datoria față de „Termoelectrica“ S.A.

Astfel, a subliniat că Stanislav Gontar, Vera Gontar, Carolina Gontar și Vadim Gontar au acumulat față de Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău o datorie la consumul de energie termică în sumă de 3 967, 34 lei în perioada 01 octombrie 2011 – 30 noiembrie 2016, dar Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău nu i-a acționat în instanță.

A considerat, în temeiul art. 599 alin. (1) Cod civil, că este îndreptățită să înainteze o acțiune oblică împotriva lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar.

A declarat că acești consumatori sunt proprietarii ap. XXXXX de pe str. XXXXX și au beneficiat fără întreruperi de serviciile comunale nominalizate.

A specificat că acest apartament este deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire, din care considerent, calculul datoriei a fost efectuat în baza pct. 8¹ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

A notat că se prezumă obligația respectivilor consumatori de a fi în mod solidar responsabili de datoria acumulată, având în vedere natura serviciilor de care au beneficiat.

Prin hotărârea din 19 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central (f.d. 100-104), acțiunea înaintată de „Termoelectrica“ S.A., acționând în interesele Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, a fost admisă integral. S-a încasat în beneficiul Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, în mod solidar, din contul lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar, suma de 3 967, 34 lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice. S-a încasat în beneficiul „Termoelectrica“ S.A., în mod solidar, din contul lui Stanislav Gontar, Verei Gontar, Carolinei Gontar și a lui Vadim Gontar, suma de 270 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de plată a taxei de stat.

La 10 iulie 2017, Stanislav Gontar și Vera Gontar au declarat apel (f.d. 95) împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 145-154), apelul declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar a fost respins și hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 11 iunie 2018, Stanislav Gontar și Vera Gontar au declarat recurs (f.d. 160-162) împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, Stanislav Gontar și Vera Gontar au susținut că instanța de apel nu i-a înștiințat despre depunerea de către „Termoelectrica“ S.A. a referinței și a unor noi înscrisuri, încălcând astfel art. 370 alin. (2) Cod de procedură civilă.

Au afirmat că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor, luând în considerare că extrasul din Registrul bunurilor imobile demonstrează că Stanislav Gontar, Vera Gontar, Carolina Gontar și Vadim Gontar sunt coproprietari ai apartamentului din 01 februarie 1995, dar nu dovedește că blocul nr. XXXXX este de asemenea înregistrat cadastral.

În continuare, au făcut trimitere la câteva documente anexate la cererea de recurs.

La 13 august 2018, Stanislav Gontar și Vera Gontar au depus un supliment la recurs (f.d. 176).

Stanislav Gontar și Vera Gontar au invocat că „Termoelectrică“ S.A. nu mai este în drept să acționeze în instanță de drept comun în interesele Î.M.G.F.L. nr. 1 din Chișinău, având în vedere că aceasta este în proces de insolvență.

La materialele dosarului nu se află probe ce ar releva data la care Stanislav Gontar și Vera Gontar au recepționat decizia integrală a instanței de apel.

Astfel, recursul a fost declarat în termen.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a

comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Stanislav Gontar și Vera Gontar se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

judecătorii

Nina Vascan

Luiza Gafton